

4. Ha már Jézus megérintésétől úgyis meggyógyult az asszony, akkor Jézus miért nem kezelte diszkréten az ügyét, miért leplezte le az emberek előtt és hozta nyilvánosságra?

- Jézus nem akarta meghagyni az asszonyt abban a téves hitében, hogy pusztán a ruhájának az érintése gyógyította meg, hanem maga Jézus.
- Sohasem egy ruhadarab vagy egyéb szent tárgyak megérintése gyógyít, hanem minden esetben az Isten hatalma és szeretete.
- Az asszonynak azt is meg kellett tanulnia, hogy az Istentől való gyógyulást nem lehet titokban ellopni, nem a mi ügyeskedésünk eredménye, csak Isten hozzájárulásával lehetséges. **Mt. 7,7.**

5. Hogyan ítélte meg Jézus az asszony cselekményét, minek tulajdonította a meggyógyulását?

- Annak ellenére, hogy a jó dolgot rossz módon próbálta elérni és megvalósítani, Jézus nem ítélte el, hanem inkább bátorította: „*Bizzál leányom, a te hited megtartott téged; eredj el békességgel!*”.
- Az asszonyban lévő hit aktivizálódott, megnyilatkozott a cselekedetében, ezzel bizonyítva a valódiságát. **Jak. 2,17-18.**
- A teljes gyógyuláshoz azonban a teljes igazság elmondása is hozzátartozik.
- Aki Istentől kérni akar, attól őszinteséget és feltétlen bizalmat vár Isten.
- Meg kell tanulnunk azt, hogy Isten előtt nem lehetnek titkaink.

6. Mi az a hit, ami által ez az asszony érintette Jézust, amivel kapcsolatban azt mondta neki: „*a te hited megtartott téged*”?

- Ez a hit egy belső bizonyosságot jelent, biztosra tudom venni azt, ami még nem történt meg, mert a hit nem a racionálisan láthatókra néz, hanem már képes látni a még nem látható dolgokat is. **II. Kor. 4,18/a. 5,7.**
- „*A hit pedig a reménylett dolgoknak valósága, és a nem látott dolgokról való meggyőződés.*” **Zsid. 11,1.**

7. Lehet-e nekünk is érinteni Jézust hit által, és ha igen, akkor azt hogyan tehetjük meg?

- Igen, hit által mi is megnyithatjuk a mennyei tárház ajtaját, hogy a Mindenható végtelen áldásaihoz hozzájussunk.
- Ehhez a hit általi érintéshez nekünk is közel kell kerülnünk Jézushoz, csak az Ő közelébe került emberek számára biztosított az érintésből áradó kegyelem.
- A hit érintése nem csupán formális kapcsolatot jelent Jézussal, hanem a lélek belső bizonyosságával való közeledést.
- „*A Krisztus köré zsúfolódó kíváncsi sokaság nem érezte, hogy életadó erőt kapna. Amikor viszont a szenvedő asszony nyújtotta ki kezét, hogy megérintse Őt, és hitt a gyógyulásban, ő érezte a gyógyító erőt. Így van ez a lelki dolgokkal is. Mellékesen beszélgetni a vallásról, lelki szomjúság és élő hit nélkül imádkozni mit sem ér. A névleges hit Krisztusban, mely Őt pusztán a világ Megváltójának fogadja el, sohasem hozhat gyógyulást a léleknek.*” **JÉ 286.**

I. Jairus és a haldokló lánya (Mt. 9,18-19. 23-26. Mk. 5,22-24. 35-43. Lk. 8,41-42. 49-56.)

1. Ki kereste fel Jézust a tengerparton, miközben újra nagy sokaság gyült köré, hogy a tanítását hallgassák?

- A zsinagóga vezetőinek egyike kereste fel Jézust, név szerint Jairus.
- A zsidó főembernek volt egy tizenkét éves lánya, aki olyan súlyos beteg volt, hogy már a halálát várták.

2. Milyen meglepő dolgot figyelhetünk meg Jairus kérésében, és annak módjában, ahogy azt Jézus elé hozta?

- Jairus a lehetetlennek látszó dolgot is lehetségesnek tartotta, ha azt Jézus teszi meg.
- Bár a leánya már halálán volt, de hitte, ha Jézus reá teszi a kezét, akkor újra megelevenedik.
- Amikor megtalálta Jézust, leborult a lábai előtt és úgy kérte, hogy „*menjen be az ő házába*”, „*vesd reá kezedet, hogy meggyógyuljon és éljen*”.
- Jairus nem kis dolgot cselekedett ezzel, amikor a nyílt utcán, mindenki előtt adott Jézusnak ilyen tiszteletet.
- Ez a leborulás ugyanis az imádat jele volt, úgy könyörgött Jézusnak, ahogyan csak Istent lehet kérni.
- Köztudott volt, hogy a farizeusok és a főpapok teljesen másként ítélték meg Jézus személyét és munkáját.
- Jairusnak ez a cselekedete nagyon kockázatos volt számára mint főember, aki ráadásul a lelkiélet területén főember, hiszen a zsinagóga egyik vezetője.

3. Hogyan fogadta Jézus a zsinagógafőnek ezt a különös módon előterjesztett kérését?

- Jézus nem tiltakozott az Istennek kijáró tisztelet adás ellen, hanem természetesen fogadta el azt.
- Ilyenképpen adta tudomására mindenkinek azt, amit János evangéliumában így olvashatunk: „*mindenki úgy tisztelje a Fiút, miként tisztelik az Atyát*”. **Jn. 5,23.**
- Amikor Jairus befejezte a könyörgését, Jézus azonnal elindult vele a házához.
- Teljesen természetesnek tartotta, hogy a halálos betegségből is meg tudja gyógyítani Jairus leányát.

4. Milyen változás következett be az eseményekben, miközben Jézus Jairus háza felé igyekezett?

- Részben a tömeg lassú haladása miatt, részben pedig a közbe jött akadályoztatása miatt Jézus nem tudott elég gyorsan haladni Jairus házához.
- Bekövetkezett az, amitől Jairus rettegett, egy küldönc érkezett a házától azzal a hírral: „*Meghalt a leányod; ne fáraszd tovább a Mestert!*”.

- Ezeket a szavakat azonban Jézus is meghallotta, ezért azonnal odaszólt a kétségbeesett édesapának: „*Ne félj; csak higgy, és megtartatik*”.
- Akinek szívét félelem tölti el, az elveszíti a hitét Istenben, Isten szabadításának lehetőségében.

5. Kik lehettek a tanúi annak az eseménynek, amikor a leányt feltámasztotta Jézus, és miért csak ők lehettek jelen?

- Jézus a közeléből eltávolította az egész zajos nagy tömeget, még a háznál lévő halott siratókat is.
- Csak a gyermek szülei maradhattak mellette, és három tanítványa, akiket kiválasztott a többi közül: Pétert, Jakabot és Jánost.
- Ez volt az első eset, amikor ezt a három tanítványát megkülönböztette a többitől.
- E három tanítvány ismétlődő kiválasztása arra enged következtetni, hogy Jézus különleges felkészítésben részesítette őket a rájuk váró feladatok előtt.

6. Miért mondta Jézus azt a Jairus házában lévő siratóknak, hogy a gyermek nem halt meg, hanem csak alszik?

- Mert az első halált következetesen alvásnak nevezi a Biblia, mivel ebből mindenki számára van belőle felébredés, vagyis feltámadás. **Ján. 11,11-14. Dán. 12,2/a.**
- Isten Igéje azért nevezi alvásnak az első halált, mert bizonyos vonatkozásban hasonló törvényszerűségek nyilatkoznak meg az egyikben is és a másikban is.
- Miként az alvó ember semmit sem tud arról, mi történik körülötte, akként a meghaltak sem tudnak semmit arról, hogy mi történik velük a nap alatt. **Préd. 9,7-8.**
- Miként az alvó ember egyszer csak felébred, és tovább folytatja a tevékenységét, úgy lesz ez a meghalt emberek esetében is a feltámadás után. **Jel. 13,7. v.ö: Jel. 20,9.**

7. Hogyan érted a Bibliának azt a kijelentését, miszerint a leány feltámadásakor „visszatérel annak lelke” öbelé, és erre azonnal felkelt?

- A Biblia három vonatkozásban is használja a „*lélek*” szót az emberrel kapcsolatban.
- Igen gyakran előfordul az egész embernek, mint egy élő személyiségnek a megjelölésére. **I. Móz. 2,7. Ezék. 18,20. I. Ján. 4,1-3.**
- Ezt a szót használja annak megjelölésére is, amit Isten lehelt az emberbe a teremtéskor. **I. Móz. 2,7/a. 7,21-22.**
- De a lélek szóval jelöli az Isten által teremtett ember egyik alkotó elemét is, mint ami az emberi érzelmek és indulatok központja. **Mt. 26,35. Csel. 15,24. II. Pét. 2,8.**
- Amikor Jézus azt mondta, hogy „*visszatérel annak lelke*” öbelé, akkor nem másról beszélt, minthogy az élet lehelete tért bele vissza, vagyis újra lélegzik, újra él.

8. Milyen tanulságot találhatunk ebben a történetben, amely a mi számunkra is iránymutató lehet?

- Merjük megragadni Isten kegyelmét akkor is, amikor az emberi normák szerint már minden veszni látszik, mert ami az embernél lehetetlen, az az Istennek lehetséges.
- Jézus szemével nézve a halál is csak egy alvás, amiből még mindenki számára ébredés van, ezért nem mindegy, hogy mire fogunk felébredni, – ezt mi döntjük el a jelenlegi életünkkel.
- A hit legnagyobb ellensége és megrontója a félelem, amely képes birtokba venni az ember teljes lényét.
- Isten mindig többet tud adni, mint amennyit a hitünk kér és remélni mer Tőle, így történt ez Jairus esetében is.
- Jairus csak azt merte kérni, hogy gyógyítsa meg a beteg leányát.

II. A vér folyásos asszony (Mt. 9,20-22. Mk. 5,25-34. Lk. 8,43-48.)

1. Miközben Jézus Jairus házához igyekezett, milyen meglepő kérdéssel állította meg a tanítványait és az Őt követő embereket?

- Alig indulnak el Jairus házához, Jézus máris megáll és azt kérdezi: „*Kicsoda érintett engem, – kicsoda érintette a ruháimat?*”.
- Péter értetlenkedik Jézus kérdésén, hiszen annyi ember hozzáérhetett a tömegből, hogyan kérdezhet Jézus ilyet.
- Jézus magatartásából viszont kitűnik, hogy Ő nem a tömeggel való érintkezésre gondol.
- Valaki a gyógyulásba vetett hit bizonyosságával érintette meg Jézust, a személyes hit érintése volt ez.
- Jézusból ugyanis csak ilyen érintésre árad ki isteni, gyógyító erő.

2. Mit tudhatunk ennek az asszonynak az előző életkörülményeiről és a betegségéről?

- Ez az asszony már tizenkét éve szenvedett olyan betegségben, ami miatt szinte a társadalom számkivetettjévé lett, mert a ceremóniális törvény értelmében ő állandóan tisztátalannak minősült. **III. Móz. 15,19.**
- Ez alatt nem érhetett hozzá senki, még a személyes dolgaihoz sem, mert akkor azt is tisztátalanná tette az érintésével. **II. Móz. 15,21-23.**
- Ameddig ez a vérző állapota tartott, mindaddig tisztátalannak minősült. **25.**
- „*És sok orvostól sokat szenvedett, és minden vagyonát magára költötte, és semmit sem javult, sőt inkább még rosszabbul lett.*”

3. Miért akarta titokban érinteni Jézust, miért nem ment oda hozzá nyíltan gyógyítást kérve ő is, mint a többi beteg, akiket már meggyógyított?

- Ez az életforma rákényszerített egyfajta bujkáló, rejtőzködő magatartást, már Jézushoz is így közelített.
- A szükséges elővigyázatosságon túl azonban nem törődött a törvény előírásaival, csak a meggyógyulás utáni vágyakozás mozgatta minden cselekedetét.